

PERSDOSSIER

ORIGIN Architecture & Engineering

Het rectoraatsgebouw van de Vrije Universiteit Brussel
Persbezoek: 12 december 2024

Eerste verdieping, zicht op muurschildering en beglaasde binnenwanden, na uitgevoerde werkzaamheden (H. Hermans, november 2020)

INHOUD

1. PERSBERICHT	3
2. OVER RENAAT BRAEM	5
3. HET RECTORAATSGEBOUW – BRAEMGEBOUW – VAN DE VUB IN ERE HERSTELD NA EEN GRONDIGE RENOVATIE	7
4. ARCHITECTENBUREAU: ORIGIN ARCHITECTURE & ENGINEERING	11
5. BEELDMATERIAAL	12
6. PRAKTISCHE INFORMATIE	19

1. PERSBERICHT

Vrije Universiteit Brussel heropent iconisch rectoraatsgebouw van Renaat Braem na grondige renovatie

Na een intensieve restauratie- en renovatieperiode opent de Vrije Universiteit Brussel (VUB) het iconische rectoraatsgebouw. ORIGIN Architecture & Engineering heeft met zorg en respect voor de oorspronkelijke visie van Renaat Braem gewerkt, waarbij de unieke architecturale elementen en de kenmerkende ellipsvormige structuur behouden zijn gebleven. Deze renovatie zorgt ervoor dat het gebouw klaar is voor de uitdagingen van de 21ste eeuw, terwijl het zijn historische en culturele waarde behoudt. Het VUB-rectoraat neemt voortaan opnieuw zijn intrek in het gebouw.

Het ontwerp voor het rectoraatsgebouw werd in 1971 toevertrouwd aan de Antwerpse modernistische architect Renaat Braem. Het gebouw, voltooid in 1976, was zijn laatste grote project en is sindsdien een beeldbepalend **landmark in het stadsbeeld** van Brussel. Door de unieke langgerekte ellipsvorm kreeg het gebouw bijnamen zoals 'le caprice des dieux' en 'de sigaar'. Het rectoraatsgebouw is een markant voorbeeld van Braems latere werk en weerspiegelt zijn visie op totaalarchitectuur vol symboliek. De ellipsvorm, de imposante luifel en de 500 meter aan muurschilderingen verbeelden een wereldbeschouwing gebaseerd op vrije wetenschap.

In 2007 werd het gebouw beschermd als **jongste monument van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest**. Het vijftigjarig jubileum van de VUB in 2019-2020 markeerde het begin van een ambitieus restauratie- en renovatieproject. Het doel was om het erfgoed op duurzame wijze klaar te maken voor de 21ste eeuw, met behoud van de bijzondere erfgoedkwaliteiten.

De restauratiefilosofie was gericht op het **behoud van het totaalconcept**. Hoewel het gebouw in praktijk werd opgedeeld in individuele kantoren, droomde Renaat Braem tijdens het project luidop van een werkomgeving met open landschapskantoren. Het nooit uitgevoerde basisontwerp van Braem werd nu pas goedgekeurd en **de lichte wanden uit de jaren '70 zijn weggehaald**. De nieuwe inrichting van de kantoren is zo ontworpen dat ze rust en harmonie uitstralen, waardoor de oorspronkelijke architectuur tot zijn recht komt en de **muurschilderingen eindelijk de erkenning krijgen die ze verdienen**. Deze muurschildering vormt een doorlopend verhaal die start op het gelijkvloers met het ontstaan van de kosmos en de aarde en eindigt op de vijfde verdieping met de vrije mens in een vrije gemeenschap. Deze muurschilderingen zijn minutieus gerestaureerd door Ornaament.

De luifel vormt een opmerkelijk sculpturaal element: de betonschaal balanceert op twee kolommen en loopt door in de inkomhal. Een **innovatieve betonrestauratie** zorgde voor het behoud van de bas-reliëfs aan de onderzijde van de luifel. Ook in het interieur vormde het beton een uitdaging, vanwege doorbuigingen van de vloerplaten tot 8 cm en gecorrodeerde verankeringen tussen betonnen structuur en gevelbekleding. De ingrepen zijn onzichtbaar uitgevoerd, zodat de oorspronkelijke uitstraling behouden bleef. Moderne aanpassingen,

zoals het vernieuwen van de ramen, verbeterde akoestiek, aanpassingen voor brandveiligheid en toegankelijkheid, werden discreet geïntegreerd.

De **monumentale trap** is gerestaureerd en voorzien van een nieuwe handgreep. De zoektocht om daglicht naar binnen te laten stromen, ging hand in hand met de wil om het dak toegankelijk te maken. De verlenging van de trap tot aan het dak werd vormgegeven binnen een nieuw compact beglaasd dakvolume. Het ontwerp van de nieuwe trap laat zich inspireren op het originele ontwerp van Braem. Bij het naar boven gaan merkt men de andere constructieve logica voor de verlenging, waarbij de traptreden afdragen op stalen vinnen. Sinds de bescherming is er een **groeïend bewustzijn van de culturele waarde** van het rectoraatsgebouw. Publicaties, rondleidingen en lezingen brengen Braems visie over, vaak gedragen door studenten, waardoor een nieuwe generatie betrokken raakt bij dit erfgoed. De huidige restauratiewerken herstellen en versterken de symboliek van dit bijzondere gebouw. Zo blijft het Braemgebouw een levendig uithangbord voor de VUB.

"Het Braemgebouw, met zijn prachtige muurschilderingen en diepgaande symboliek, belichaamt de kernwaarden van de VUB. Het is niet alleen een iconisch symbool voor onze universiteit, maar ook een architecturale parel in het hart van Brussel. We zijn trots om opnieuw onze intrek te nemen in dit inspirerende landmark," aldus Jan Danckaert, rector van de VUB.

"Het Braemgebouw is jong erfgoed. We beschermden het in 2007 als een Brusselse monument en dat was de juiste keuze. Het is een gebouw dat dankzij de renovatie haar oorspronkelijke functie terugvindt: een open kantoor dat aan alle moderne noden voldoet. Met haar muurschilderingen en haar 740 ramen, die voor Braem het streven naar transparantie symboliseren, zal het nog veel studenten, professoren én rectoren inspireren," aldus Ans Persoons, Brussels Staatssecretaris voor Stedenbouw en Erfgoed.

"De ellips is een vorm met twee centra en heeft daardoor een dynamiek in zich. Ze staat symbool voor antidogma en een heliocentrisch wereldbeeld", Renaat Braem.

GEBOUW/SITE

Type

Openbaar gebouw

Locatie

Pleinlaan 2, 1050 Elsene

Stijl

Modernisme

Bouwjaar

1971-1978

Oorspronkelijk ontwerp

Renaat Braem

OPDRACHT

Opdrachtgever

Vrije Universiteit Brussel

Projectteam

Origin (architectuur en stabiliteit)

Sweco (speciale technieken en akoestiek)

Uitvoerders

Restauratie betonnen luifel – Renotec

Buitenschrijnwerken en interieur fase 01 - Wycor

Gevels en daken en interieur fase 02 – Denys

Restauratie muurschildering - Ornament

2. OVER RENAAT BRAEM

Renaat Braem (1910-2001) was een Belgische architect en stedenbouwkundige die een sterke stempel heeft gedrukt op de naoorlogse architectuur in België. Hij liep stage bij Le Corbusier en geraakte in de ban van diens poëtische vormentaal, levensopvattingen en artistieke talenten.

Al op jonge leeftijd lanceerde hij een voor die tijd geheel nieuwe definitie van architectuur als een sociaal instrument om de mens te bevrijden of de samenleving te verbeteren. Braem is deze visie zijn leven lang trouw gebleven. Eén van zijn vele verwoordingen hieromtrent luidt als volgt : *“De architectuur als de kunst van het organiseren van het menselijk milieu, een **totaalarchitectuur**, met als doel de fysische en geestelijke bevrijding van de mens.”*

Braem was een visionair die én goed kon tekenen, én goed kon schrijven én goed kon praten, direct, scherp en sarcastisch, een modernist met een sociale missie. De maakbaarheid en de cohesie van de samenleving, maar ook het streven naar levenskwaliteit voor elk individu, zijn een rode draad doorheen zijn oeuvre. Getuige hiervan zijn een uitgebreide reeks van bijzondere sociale wooncomplexen in Antwerpen, Brussel en Leuven.

In de vroege fase van zijn loopbaan lag de nadruk op functionalisme en rationalisme. Later richtte Braem zich op experimenten met nieuwe materialen, technieken en constructiesystemen. Deze evolutie gaf hem de expertise om vanaf de jaren '60 zijn organische architectuur tot volle ontplooiing te brengen. Projecten zoals het Middelheimpaviljoen, de Gemeentelijke Bibliotheek van Schoten en het Rectoraatsgebouw van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) getuigen van zijn streven naar een synthese tussen vorm, functie en constructie. Zijn architectuur kreeg een unieke expressie, geïnspireerd door natuurlijke vormen.

Het rectoraatsgebouw van de VUB, één van Braems laatste grote projecten, werd voltooid in 1976. Het gebouw werd ontworpen als een visueel ankerpunt op de universiteitscampus en een symbool van de progressieve waarden die de VUB wilde uitstralen.

Braem ontwierp het rectoraatsgebouw niet enkel als een functioneel administratief centrum, maar ook als een ontmoetingsruimte waar studenten en docenten elkaar konden ontmoeten en ideeën konden uitwisselen. Dit idee van gemeenschapsofbouw en sociale interactie is een terugkerend thema in Braems werk en sluit aan bij zijn utopische visie op de architectuur. Het ontwerp van het gebouw bevat ook een belangrijke symbolische laag: Braem zag architectuur als een drager van waarden en idealen, wat zich uitte in zijn sculpturale vormen (zoals de ellips, de spiraal, de luifel enz...), zijn gedetailleerde ontwerpen voor deuren, trappen, meubels, enz...die telkens iets moesten uitdrukken over de functie en de identiteit van het gebouw en de uitstraling van kunst via de 500 meterlange muurschilderingen op de betonnen kernen doorheen de verschillende verdiepingen.

Braems invloed op de Belgische architectuur is groot. Gebouwen zoals het VUB-rectoraatsgebouw, de Cité Modèle in Brussel en zijn sociale woonprojecten in Antwerpen tonen zijn vernieuwende, en soms controversiële, aanpak. Hij ging verder dan esthetiek en benadrukte de maatschappelijke rol van architectuur. Braem was een pleitbezorger van modernisme en functionalisme in België en inspireerde generaties architecten om architectuur te benaderen als een instrument voor sociale verandering.

Internationaal werd Braem echter minder bekend, mede omdat zijn werk sterk verweven was met de specifieke Belgische context van wederopbouw en sociale woningbouw. Toch vormt Braem een belangrijke schakel in de geschiedenis van het modernisme, vooral vanwege zijn unieke combinatie van sociaal engagement en gedurfde brutalistische ontwerpen. Zijn werk kan worden gezien als een regionale interpretatie van internationale stromingen, met een eigenzinnige toets die trouw bleef aan lokale omstandigheden en uitdagingen.

Het rectoraatsgebouw van de VUB is een belangrijk onderdeel van zijn nalatenschap. Het vertegenwoordigt zijn visie op een inclusieve, gemeenschapsgerichte architectuur en blijft een inspirerend voorbeeld van hoe architectuur kan bijdragen aan de identiteit en waarden van een instelling zoals de Vrije Universiteit van Brussel.

3. HET RECTORAATSGEBOUW – BRAEMGEBOUW – VAN DE VUB IN ERE HERSTELD NA EEN GRONDIGE RENOVATIE

Er zijn weinig Brusselse gebouwen die zo tot de verbeelding spreken als het iconische rectoraatsgebouw van de VUB, van de hand van de modernistische architect Renaat Braem (1910-2001). Het Braemgebouw werd opgeleverd in 1976, en wordt ruim 50 jaar later, op 12 december a.s., officieel ingehuldigd na een grondige renovatie. Wat is de symbolische waarde, anno 2024? Hoe actueel zijn de muurschilderingen? We vroegen het aan 3 nauw betrokken partijen.

1. Jeanine Lambrecht, emeritus-hoogleraar kunstgeschiedenis aan de VUB, leidt bezoekers rond in het gebouw

‘Het Braemgebouw is een oermoedersculptuur die bewoonbaar is en tegelijk de waarden van de universiteit uitstraalt. Een ‘sculpture habitée’, aldus de architect.’

ID

Emeritus-hoofddocent kunstgeschiedenis aan de VUB (focus: architectuurgeschiedenis)

De VUB wilde begin jaren 70 een rectoraatsgebouw laten ontwerpen, als uithangbord voor de universiteit. Is Braem daarin geslaagd?

Jeanine Lambrecht: “Absoluut. Vanaf het prille begin was het Braemgebouw een landmark op de campus en in Brussel bij uitbreiding. Braem ontwierp niet ‘zomaar’ een gebouw, maar een ‘sculpture habitée’, zoals hij het zelf noemde: een oermoedersculptuur die bewoonbaar was, maar die ook de waarden van de universiteit uitstraalt. Hij was er trouwens van overtuigd dat je de mens kon verbeteren door zijn milieu, en dus ook de gebouwen waarin hij leeft, werkt, studeert, te verbeteren. Dat streven naar levenskwaliteit voor elk individu loopt als een rode draad door zijn ganse oeuvre.”

Een rectoraatsgebouw met een ellipsvorm, geen evidente keuze?

“Braem heeft honderden schetsen gemaakt waarin hij, vooral door besparingen, tegen wil en dank heeft moeten schrappen. Uiteindelijk is hij er toch in geslaagd is om een meesterwerk te bouwen. Eerst had hij een gans complex voorzien, met een afzonderlijk gebouw voor elke dienst. Een rechthoekig gebouw was sowieso voor hem geen optie. Dat motiveerde hij als volgt: ‘Als een mens in een rechte lijn beweegt, is hij een soldaat en geen mens meer.’ Uiteindelijk is hij bij één gebouw geëindigd, in ellipsvorm nota bene. Die was voor hem de meest primaire vorm, met twee polen, die symbool staan voor het verenigen en overstijgen van contrasten, paradoxen en dogma’s. Vormelijk verwijst het gebouw ook naar een Dorische zuil. Toch laat Braem het volume horizontaal uitdeinen, omdat het in geen geval de indruk mocht wekken dat de VUB een ivoren toren is. Achter elke keuze zit een hele redenering.”

Ook de plek waar het gebouw staat is weloverwogen?

“Om het gebouw tot een uithangbord van de universiteit te maken, moest het de hoogst mogelijke zichtbaarheid krijgen. Hij bouwt het dwars op de Generaal Jacqueslaan waardoor het smaller lijkt te worden als je het voorbijrijdt, terwijl je het vanop de Pleinlaan in vol ornaat

te zien krijgt. Het Braemgebouw kreeg al snel passende bijnamen als de 'Sigaar'. Ik herinner me een affiche van een vroeger kopiecentrum op de campus met een afbeelding van het Braemgebouw en een 'Caprice des Dieux' (Franse kaas, red) met daaronder: 'Wij kopiëren alles' (wordt bewaard bij CAVA, red)."

Braem hecht veel belang aan de inkom van het gebouw, de luifel?

"De luifel is het enige betonelement in de bakstenen gevel en werkt door zijn opwaartse golfbeweging uitnodigend. Ook op de luifel staan veel symbolische tekens, uitgezaagd in triplex en in een bekisting van beton gelegd. Het meest opvallende, vooraan, is het wapenschild van de VUB, met twee verbonden handen. Dat verwijst naar de edelen die in de 16de eeuw in opstand kwamen tegen de verdrukking van het vrije denken. Ze werden bespot als 'geuzen', maar maakten daar uiteindelijk een eretitel van. Opvallend detail: door een fout in de uitvoering werd de triplexvorm gespiegeld in het beton geplaatst, waardoor je twee linkerhanden ziet."

Ook Braems muurschilderingen in het rectoraatsgebouw zijn een levenswerk?

"Zonder twijfel. In een halve kilometer muurschilderingen waar hij jarenlang aan gewerkt heeft, van het gelijkvloers tot de vijfde verdieping, beeldt hij zijn eigenzinnige wereldvisie uit: de ontstaansgeschiedenis van de mens, van de oerenergie als de basis van alles tot het doel waar we naar streven: een vrije mens in een vrije gemeenschap. In dat opzicht belichaamt het Braemgebouw perfect het humanistische gedachtengoed van de VUB, als een ode aan het anti-dogmatische vrije onderzoek, waar emotionaliteit en rationaliteit, kunst en wetenschap hand in hand gaan."

Tot slot: wat maakt Braem als architect zo uniek?

"Het is geen geheim dat Braem een vooraanstaand vrijmetselaar was. Hij had in Antwerpen, samen met anderen, een eerste loge opgericht die uitdrukkelijk openstond voor arbeiders. Hij zag zichzelf als iemand die moest meewerken aan een betere wereld, en in zijn geval was dat door aan architectuur ook een sociale dimensie te geven, een middel om de mens te bevrijden. Ook met het Braemgebouw beoogde hij dat doel."

2. Fabian Rasson, VUB-alumnus en zaakvoerder van Ornament, restaureerde de muurschilderingen in het Braemgebouw

'Er is een grote impact van Braems oeuvre en specifiek van dit rectoraatsgebouw op de Belgische architectuur. En vooral: op de beleving ervan.'

ID

Zaakvoerder Ornament.

Wanneer zag u de muurschilderingen in het Braemgebouw voor het eerst?

Fabian Rasson: "Dat was al 20 jaar geleden. Mijn vriendin, Elsbeth Denys, en ik deden aan de VUB een master Cultuurwetenschappen. Onze toenmalige professor, Jeanine Lambrecht, was heel erg begaan met het Braemgebouw en de muurschilderingen. Onder haar invloed hebben we er een diepgaand onderzoek aan gekoppeld, en zo is de bal aan het rollen

gegaan. Later zijn we ons eigen bedrijf begonnen en hebben we ons kandidaat gesteld om die bewuste muurschilderingen te restaureren.”

In welke staat waren ze, toen u aan de restauratie begon?

“Op bepaalde plaatsen zag je ze niet goed, omdat er hier en daar dwarswanden op gebouwd waren. Pas wanneer die muren werden weggehaald, konden we de schade opmeten. Er bleek heel wat gebruiksschade te zijn: op sommige sporen op de schilderingen kon je zelfs de route van de koffiekarretjes aflezen. (lacht) Verder bleken ze heel vuil en geel te zijn, allicht omdat je in die tijd nog binnen mocht roken. Bovendien bleek er in de jaren 90 een dikke laag vernis op aangebracht te zijn, ter bescherming, maar omdat ze te dik is aangebracht, kwam er weinig licht op de schilderijen en bleken ze nog ‘geler’ geworden te zijn. Gelukkig hebben we dat enigszins kunnen oplossen door tijdens onze reiniging de vernis wat af te dunnen. In de toekomst zou dit type vernis juist minder geel moeten worden, nu er opnieuw daglicht tot bij de schilderij komt. ”

Hoe hebben jullie de restauratiewerken aangepakt?

“Nadat we de schade hadden opgetekend, hebben we een aantal tests gedaan qua reiniging, fixatie en retouches. Braem heeft met latex en acrylverf geschilderd - een soort huisverf en redelijk recente soorten ook - en die vroegen toch een aparte aanpak. Acrylverf zit bv. vol met chemische toevoegingen: elke keer dat je het met water reinigt, neem je een stukje bescherming weg en wordt de verf ook harder. Daar moet je dus rekening mee houden als je je restauratiemethode kiest. Een huzarenstukje. Een tiental mensen hebben daar toch een jaarlang aan gewerkt.”

Wat is de belangrijkste symboliek achter de muurschilderingen?

“Het hele verhaal is de visie van Braem op hoe het leven ontstaan is. Hoe hoger je in het gebouw opklimt, hoe meer dat leven en de kennis erover evolueren. Op de 3de verdieping ontstaat de mens, die op dat ogenblik nog in symbiose leeft met de natuur en de dieren, en dan, op de 4de verdieping, zie je een ontvoogdingsstrijd die gebeurd is en nog zal moeten gebeuren, vooraleer de mens echt vrij zal zijn. Pas op de 5de verdieping, waar het kantoor van de rector is, wordt de ultieme vrijheid en wijsheid bereikt. Dat hij zo’n verhaal schildert op net geen 1.200 vierkante meter, is toch wel zeer uniek. Hij is destijds begonnen op de 5de verdieping, omdat de rector er zit. Hij bracht met krijt de tekeningen op de muren aan, en kleurde ze initieel in, om dan uiteindelijk de rest met externe hulp ‘in’ te schilderen. Maar heel eerlijk? Als restaurateur ben je vooral gefocust op de materie, en iets minder op het verhaal erachter. Pas nu pas beginnen we er écht naar te kijken. En valt de schoonheid ervan des te harder op. En op sommige plaatsen ook de exotiek. Als Braem een landschap schildert, zijn het meestal heel verschillende landschappen uit verschillende landen. Hij schildert ook ‘het universele gezin’ en daarvan kan je moeilijk zeggen of het blank of zwart of Aziatisch is. ”

Tot slot, hoe waardevol zijn deze muurschilderingen?

“Muurschilderingen hebben op zich weinig waarde omdat ze niet verhandelbaar zijn. In die zin kan je enkel kijken naar de erfgoedwaarde, die in dit geval staat of valt met de figuur van Braem en zijn gebouw. De muurschilderingen maken echt de kern uit van het Braemgebouw, waardoor ik hun waarde in zijn oeuvre toch heel hoog inschat. Hij maakte al eerder muurschilderingen, maar nooit van deze omvang en nooit zo goed doordacht. Verder: zoals

je weet is Braem een leerling van Le Corbusier. Deze laatste heeft ooit zijn kleurenpalet uitgewerkt, en ik blijf vermoeden dat het die specifieke kleuren zijn, die je ook terugvindt in de muurschilderingen.”

3. Vanessa De Cock, directeur van het Rectoraat, verhuisde eind november naar haar vernieuwde werkplek op de vijfde verdieping van het Braemgebouw

Wat is jouw prilste herinnering aan het Braemgebouw?

Vanessa De Cock: “Dat gaat tot in mijn studententijd, hoewel ik er toen nooit één voet heb binnengezet omdat het niet gebruikelijk was voor studenten om het rectoraatsgebouw te betreden. Ondertussen zijn de tijden wel veranderd. De eerste keer dat ik er binnenkwam was in 1997 toen ik ging solliciteren voor de functie van jurist bij de juridische dienst. Sindsdien heb ik op alle verdiepingen – behalve het 3^e - een kantoor gehad, met een tussenpauze van 2019 tot nu door de renovatiewerken.”

Wat vind je van jouw vernieuwde werkplek?

“Wat ik bijzonder vind aan een kantoor in het Braemgebouw is de openheid. Het kantoor van de rector telt bijvoorbeeld dertien ramen, dat biedt een ongelooflijk breed zicht op de campus. Maar ook elders in het gebouw is er veel lichtinval en transparantie. Met de renovatiewerken werden de verdiepingen ook heringericht tot open landschapskantoren, naar het oorspronkelijk idee van architect Braem. Dat versterkt het gevoel van verbondenheid en nabijheid met de collega’s. Wat mijn plek extra bijzonder maakt? Ik zit op de vijfde verdieping, net naast het kantoor van de rector, mét zicht op de muurschildering van de uil als het symbool van de wijsheid. Daar ben ik wel trots op.”

4. ARCHITECTENBUREAU: ORIGIN ARCHITECTURE & ENGINEERING

Origin Architecture & Engineering is een architecten- en stabiliteitsbureau dat toekomst wenst te geven aan de rijkdom van het verleden. De restauratie, de renovatie en de herbestemming van een waardevol gebouw of site betekent eerbiedig omgaan met dit erfgoed met respect voor de plaats, de mens en de betekenis.

Zijn hedendaagse architectuur en de restauratie of renovatie van erfgoed, als resultaat van een gelijkaardige aanpak, dan niet hetzelfde vak? Het antwoord is niet vanzelfsprekend: ja voor het principe, maar neen voor de actie.

Het feit dat op bestaande gebouwen wordt ingegrepen, vereist de uitvoering van diepgaande voorbereidende studies om alle bijzonderheden en kwaliteiten te ontdekken, te kennen en te eerbiedigen. Dit betekent dus automatisch dat er beroep moet worden gedaan op specialisten. Zo zijn een groot deel van de vennoten, projectleiders en medewerkers binnen Origin Architecture & Engineering in het bezit van een master erfgoedrestauratie. De kennis is des te gericht. Verschillende vennoten en medewerkers van Origin Architecture & Engineering geven les in de Nederlandstalige en Franstalige universiteiten van ons land (Universiteit Antwerpen, UCL, ULB, Master Paix Dieu en VUB).

Vandaag bestaat Origin Architecture & Engineering uit 40 medewerkers met ongeveer een gelijke verdeling tussen Nederlands- en Franstaligen. Zo is Origin Architecture & Engineering een architectenbureau dat actief is in beide taalgemeenschappen.

Voor zowel openbare als privégebouwen, bruggen of andere infrastructurele werken met een patrimoniale waarde in de culturele zin van het woord, staat Origin Architecture & Engineering in voor de studies en de opvolging van hun restauratie of renovatie. Hiervoor worden onder meer historische, architecturale en technische studies ondernomen.

Origin Architecture & Engineering staat eveneens in voor de stabiliteitsstudies en de coördinatie van de technische uitrustingen. De aanpak is globaal, alle technische problemen worden bestudeerd.

5. BEELDMATERIAAL

Al het beeldmateriaal kan [hier](#) worden gedownload.

Voorgevel rectoraatsgebouw VUB na restauratie van de inkomluifel (foto T. Fischer, maart 2018)

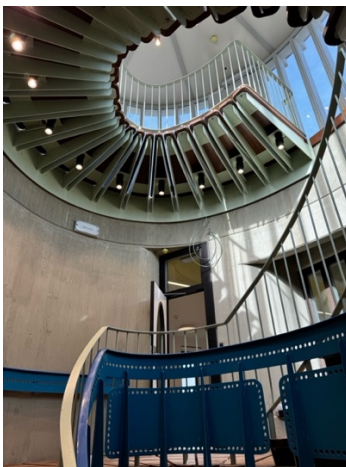
Voorgevel rectoraatsgebouw VUB na restauratie van de inkomluifel (foto T. Fischer, maart 2018)

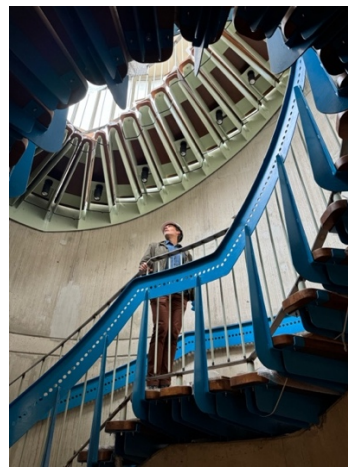
Inkomhal met monumentale traphal (foto Origin, augustus 2024)

Inkomhal met monumentale traphal (foto Origin, augustus 2024)

Nieuwe trap boven monumentale traphal van Braem (foto Origin, juni 2024)

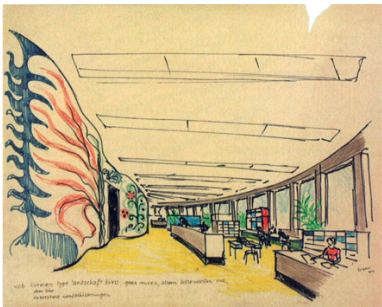
Nieuwe trap boven monumentale traphal van Braem (foto Origin, juni 2024)

Ontmoetingsruimte op de eerste verdieping na restauratie (foto H. Hermans, november 2020)

Ontmoetingsruimte op de eerste verdieping na restauratie (foto H. Hermans, november 2020)

Voorstel inrichting van open landschapskantoor, Renaat Braem, Felixarchief / Stadsarchief Antwerpen

Tweede verdieping, zicht landschapskantoor, na uitgevoerde werkzaamheden (H. Hermans, september 2024)

Tweede verdieping, zicht landschapskantoor, na uitgevoerde werkzaamheden (H. Hermans, september 2024)

Gelijkvloers, landschapskantoor met zicht op ontvangstmeubel, na uitgevoerde werkzaamheden (foto H. Hermans, november 2020)

Eerste verdieping, zicht op muurschildering en beglaasde binnenwanden, na uitgevoerde werkzaamheden (H. Hermans, november 2020)

Eerste verdieping, zicht op muurschildering doorheen beglaasde binnenwand van afgesloten vergaderplek, na uitgevoerde werkzaamheden (H. Hermans, november 2020)

Tweede verdieping, zicht inkomzone van landschapskantoor met zicht naar de monumentale trap, na uitgevoerde werkzaamheden (H. Hermans, september 2024)

Beeld van tijdens de werkzaamheden met afgeschermd muurschilderingen (H. Hermans, mei 2023)

Beeld van tijdens de werkzaamheden met beschermfolie voor muurschilderingen (H. Hermans, mei 2023)

Uitbreiding monumentale traphal naar het dak (foto H. Hermans, november 2024)

Uitbreiding monumentale traphal naar het dak
(foto H. Hermans, november 2024)

Vijfde verdieping, zicht op reconstructie van
binnenschrijnwerk naar trap (H. Hermans,
november 2024)

Vijfde verdieping, zicht op reconstructie van
binnenschrijnwerk naar monumentale trap (H.
Hermans, november 2024)

Vijfde verdieping, zicht landschapskantoor, met
muurschildering van de uil, als symbool van de
wijsheid (H. Hermans, november 2024)

Vijfde verdieping, zicht landschapskantoor,
met muurschildering van de uil, als symbool
van de wijsheid (H. Hermans, november 2024)

Vijfde verdieping, zicht landschapskantoor, met
muurschildering na restauratie (H. Hermans,
november 2024)

Vierde verdieping, zicht landschapskantoor, met muurschildering na restauratie (H. Hermans, november 2024)

Vierde verdieping, zicht landschapskantoor, met muurschildering na restauratie (H. Hermans, november 2024)

Derde verdieping, zicht landschapskantoor, met muurschildering na restauratie (H. Hermans, november 2024)

Derde verdieping, zicht landschapskantoor, met muurschildering na restauratie (H. Hermans, november 2024)

Derde verdieping, zicht landschapskantoor, met muurschildering na restauratie (H. Hermans, november 2024)

Derde verdieping, zicht landschapskantoor, met muurschildering die de ontwikkeling van de mens aankondigt (H. Hermans, november 2024)

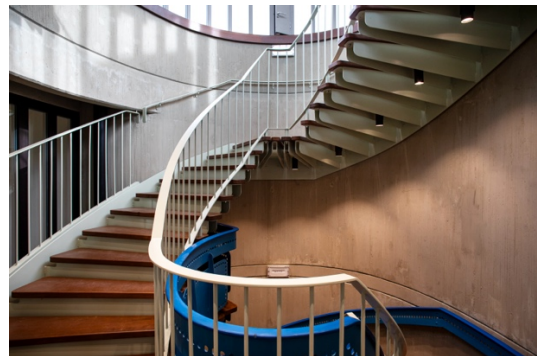
Derde verdieping, zicht landschapskantoor, met muurschildering na restauratie (H. Hermans, november 2024)

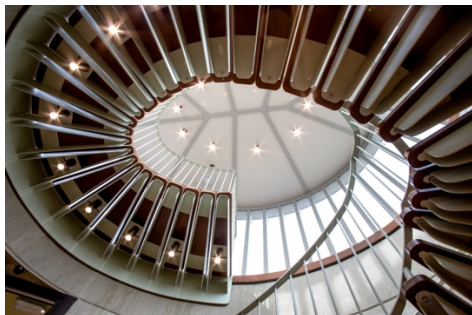
Uitbreiding monumentale traphal naar het dak (foto H. Hermans, november 2024)

Uitbreiding monumentale traphal naar het dak (foto H. Hermans, november 2024)

Uitbreiding monumentale traphal naar het dak (foto H. Hermans, november 2024)

Zicht op monumentale traphal van beneden naar boven (foto H. Hermans, november 2024)

Zicht op monumentale traphal van boven naar beneden (foto H. Hermans, november 2024)

Uitbreiding monumentale traphal naar het dak
(foto H. Hermans, november 2024)

6. PRAKTISCHE INFORMATIE

Het rectoraatsgebouw van de Vrije Universiteit Brussel

Pleinlaan 2
1050 Elsene

PERSCONTACT

BE CULTURE
ALL ABOUT ARTS COMMUNICATION

PERS ORIGIN | BE CULTURE

Founder & General Manager: Séverine Provost

Project Leader: Florian Doms

florien@beculture.be - +32 494 87 71 09

info@beculture.be - beculture.be

PERS VUB

VRIJE
UNIVERSITEIT
BRUSSEL

Sam Jaspers

Woordvoerder a.i.

Sam.jaspers@vub.be

0499 28 34 00